

Jeg blev en bedre ergoterapeut, fordi jeg startede som social- og sundhedshjælper

FAKTA

Navn: Jeanette Rubæk

Alder: 51 år

Uddannet: Social- og sundhedshjælper og ergoterapeut

Arbejdsplads: Underviser på Social- og Sundhedsskolen Fredericia-Vejle-Horsens

Hvad laver du i dit arbejde?

Jeg underviser primært i faget "Sundhedsfremme, Forebyggelse og Rehabilitering" på hovedforløbet. Fokus er på teorier, metoder og tilgange, som bl.a. motiverer borgeren, som har en fysisk, psykisk og/eller social funktionsnedsættelse, til at være fysisk aktiv og finde meningen med atter at deltage i hverdagsliv, med det formål at øge sin selvstændighed og livskvalitet. Ergonomi, arbejdsmiljø, forflytninger og velfærdsteknologi er også en del af faget.

"Jeg vil gerne arbejde med mennesker."

Sådan tænkte Jeanette Rubæk, da hun for mange år siden havde fået sat studenterhue på hovedet og skulle videre i sit uddannelsesforløb.

”

Jeg anede ikke, om jeg havde lyst til at arbejde med ældre, handicappede, unge eller børn. Jeg vidste bare, at det skulle være noget med mennesker.

- fortæller hun om starten på sin karriere inden for sundhed og omsorg. En karriere, der startede for lidt over 30 år siden med et job som ufaglært i hjemmeplejen i Børkop Kommune.

Her fik hun øje for ergoterapi og vidste med det samme, at hun skulle være ergoterapeut, men havde ikke direkte adgang hertil.

"Jeg havde brug for at skaffe mig flere point for at starte på drømmestudiet. På det tidspunkt var social- og sundhedshjælperuddannelsen helt ny. Den tog et år og var dengang den eneste uddannelse på den nye SOSU-skole i Fredericia. Uddannelsen åbnede ikke kun øjnene op for en helt ny verden, men også "døre" til spændende jobmuligheder.

Efter endt uddannelse fik Jeanette ikke ét, men to deltidsjobs. Om dagen arbejdede hun i en specialbørnehave for fysisk og psykisk handicappede børn, om

aftenen var hun på et demensafsnit på et lokalt plejecenter. Hendes sidste arbejde, før hun startede på uddannelsen til ergoterapeut, var i hjemmeplejen i Vejle Kommune, hvor hun også nåede at blive praktikvejleder.

”

Jeg startede på min uddannelse til ergoterapeut med en rygsæk fyldt med praktisk erfaring, jeg kunne bruge direkte i uddannelsen og bagefter i mit arbejdsliv. Det har været guld værd.

Det tværfaglige samarbejde får det hele til at gå op i en højere enhed

Jeanette havde gennem sit arbejde som sosu-hjælper fået en god forståelse for brugen af hjælpemidler og værdien af det tværfaglige samarbejde. Noget hun har inddraget i sit arbejde som ergoterapeut, hvor hun de første 11 år arbejdede med genoptræning på bl.a. Fredericia Sygehus, samt i de sidste 11 år med ansvar for bevilling af hjælpemidler i Fredericia Kommune.

"Jeg har gennem mit arbejdsliv altid nydt det tværfaglige samarbejde, f.eks. når en borger skulle udskrives fra sygehus og retur til eget hjem. Her har jeg haft den direkte kontakt med både sygehuset, visitator, borger, pårørende og SOSU-personalet, der skulle følge borgeren i hjemmet."

Da Jeanette var færdig med uddannelsen til social- og sundhedshjælper for snart 30 år siden, stod hun i forhallen på skolen i Fredericia og tænkte, "her vil jeg arbejde, inden jeg bliver 50 år".

Jeanette Rubæk

For lidt over 2 år siden mindede hendes mand hende om dette, at skulle hun nå det - så var det på tide.

”

Det var godt, min mand gav mig puffet til at bliver underviser. Det har jeg ikke fortrudt - tværtimod. Med over 30 års erfaring fra primær- og sundhedssektoren synes jeg, at jeg kan bidrage med praksiserfaring til undervisningen. Eleverne fortæller mig, at de kan godt lide, når jeg bringer eksempler ind fra praksis, for bedre at kunne forstå teorien.

Jeanette fortæller, at hun altid har haft en underviser i maven og kunnet lide at medvirke til, at mennesker vokser med viden fra praksis. Dette har hun arbejdet med som klinisk underviser for ergoterapeutstuderende, og hun nyder nu at se eleverne på SOSU-skolen udfolde sig fagligt så vel som personligt. Jeanette anser sig selv for at være en praktiker og kan lide at få lov til at være kreativ i undervisningen, hvor der er plads til at tænke ud af boksen.

”

Jeg oplever, at når jeg tænker nye elementer ind i undervisningen, kan det gøre undervisningen mere spændende og derved forhåbentlig også give en bedre læring hos eleverne. Eleverne kan også byde ind med viden og idéer, som jeg kan lære af og bruge - også til undervisningen af de kommende elever.

Som et eksempel på brugen af ny viden i undervisningen peger Jeanette på den øgede brug af velfærdsteknologi både i uddannelsen og ude i praksis.

”

Jeg ser, at eleverne er nysgerrige, undrende og søgende på specielt velfærdsteknologiske hjælpemidler. Jeg ved, at der er brug for den viden for at sikre fremtidens velfærd i primærsektoren, som vores elever er med til at løfte både i deres praktikker og som færdigguddannede sosu-hjælpere og -assistenter. Her kan jeg i mit nuværende arbejde gøre en forskel.

